

הדם למזבח, ולפיכך כשאינה לצורך ולכוון המזבח אינה הולכה, אך מאידך נמצא שאפשר לבטלה באופן ששחט קרוב למזבח ואין צריך הולכה כדי להקריבו, וגם מסתבר שאין צורך שתעשה ברגל כי העיקר שמקריבה למזבח. ואילו רבנן סברו שהקרבן טעון "מעשה עבודה" של הולכה ואף אם נשחט קרוב למזבח אי אפשר לבטלו, וגם הולכה כלפי חוץ נחשבת הולכה, ולדבריהם דנה הגמ' לעיל אם צורת העבודה היא ברגל דוקא או לא, וכמבואר בדף יד ב הערה 12.

הילוך כלפי חוץ, כי עבודת ההולכה אינה רק בכדי לקרב הדם למזבח, אלא כל הילוך הנצרך הוא בכלל "מעשה עבודה", ולפיכך שייך לומר שרבנן למדו מקבלה שגם החלק שאינו נצרך יש עליו תורת עבודה.

אולם מתחילת דברי הרמב"ם "כבר ביארנו שהולכה שלא ברגל אינה הולכה ... והמהלך במקום שאינו צריך הרי זו הולכה וכו'" משמע שדינים אלו תלויים זה בזה, והיינו שנחלקו בכך גופא, שלדעת רבי אליעזר ההולכה היא רק לצורך הקרבת